

תורכיה

לא רוצים שיחורר

כוחות הביטחון התורכיים הידוק את טב עת המצור סביב שני הטוריסטים שחטפו את הילדה בת ה-14, עולם שלם עצר את נשימתו, מפתח פן, תוך שבוע ימים, ירצה קורבן שני בידי החוטפים.

בשיאה של הסצנה הדרמטית, אירעה סצינת מיסנה, שסימלה להפליא את משך מעותה של כל הפרשה. או נכון יותר, את חוסר משמעותה.

סצינת המיסנה היתה קצרה: שני הטוריסטים, מחזיקים לפנייהם את השבוייה ה-נפחדת, יצאו אל המירפסת, צעקו לעבר ה-המון שלמטה:

„אנחנו עושים למענכם, אינכם מבינים?“ תשובת ההמון: נהמתזעם ושריקות־יבון.

טרגדיה בתוך טרגדיה. התגובה הנועזת היתה יותר מתגובה ספונטאנית נגד פשע החטיפה שביצעו השניים, והאיים על חיים של ילדה חפה מפשע: התגובה איפיינה את התהום הפעורה בין צבא ה-שיחורר התורכי העממי, אליו השתייכו ה-טוריסטים — לבין המוני העם התורכי. תהום זו שיקפה את הטרגדיה האמיתית של המאבק, הקורע כרגע את המירקם ה-עדין של ניצני הדמוקרטיה בתורכיה — טרגדיה, שרק באקראי זכתה לתשומת־לב בישראל, עקב הטרגדיה האחרת, של רצח אפרים אלרום, שנישורה לתוכה.

צבא השיחורר העממי התורכי הוא אירגון טוריסטי הדוגל בתורות מארקסיסטיות. ל-מרבית ההפתעה, לא הקפידו חבריו על הכלל הראשון של האח מאו הגדול, לפיו פעילות המפקנית אינה יכולה להצליח ללא שיתוף־הפעולה של העם.

היילזול שגילו הטוריסטים בדברי היו"ר עלה להם ביוקר. בהסתערות הכללית שפת-חו עליהם השלטונות בעקבות רצח אלרום, נעצרו רבים מהם — ולדברי מקורות מוס-מכים רוטק חוט השידורה של האירגון.

למרות זאת, יתכן שהשרידים שנתרו ימ-שיכו בפעילותם. אך ספק רב אם הצלחתם תהיה רבה יותר: לא כל־כך בגלל יעילותו של שלטון הגנרלים, שלקח על-עצמו „לעזור“ לשלטון הפרלמנטרי — כמו עקב אישיותו הפעולה מצד האוכלוסייה.

ספרד

ואף־על־פי־כן

ממשיכים לדבר

למרות שנעלמה מכותרות העיתונים, נשארה עדיין בעיית האי גיברלטר בוערת, ללא הרף. היחסים בין ספרד לאנגליה מלאים כרגע ריגשי מרידות ומתח, בשאלת הסלע, כפי שרק מעט בעיות באירופה הולידו, בעת ה-אחרונה. השבוע, אירעה בנושא התפתחות אפורה ביותר, לכאורה — אך הצריכה ל-עניין כל ישראלי.

מצור טוטאלי. ההתפתחות: בדרכו ל-ליסבון, למועצת שרי־החוץ וההגנה של ברית נאטו המתקיימת שם, יתפנה שרי־החוץ של בריטניה, סיר אלק דאגלס־יום, להמשך השי-חות בין בריטניה וספרד בשאלת גיברלטר. המעניין בפרט לא־מעניין זה, הוא ה-רקע שעליו תתקיים השיחה:

● ספרד הצהירה, עוד לפני פתיחת סיד-רת השיחות, כי לא תסכים לשום פיתרון — מלבד העברת האי לידיה בשלמותו, ב-מלואו, וללא שום פשרה.

● מצד בריטניה, לא ייתכן הסכמה ל-דרישה זו. כל זמן שתושבי הסלע מבכרים להיות אזרחים בריטיים, לא תוכל שום ממ-שלה בריטית להסיר את הסותה מהם, לה-ניח לספרד להשתלט עליהם.

● תילוקי־הדיעות התהומיים מתוגברים גם במעשים: ספרד ממשיכה, זו השנה ה-שנייה, במצור הטוטאלי על גיברלטר, אף הגבירה אותו לאחרונה על־ידי ניתוק קווי-הטלפון בין האי ליבשת.

שיחות — גם ללא טעם. והנה, למ-רות מעשי האיבה והצהרות האיבה — ש-לכאורה אינן ניתנות לגישור — ממשיכים הצדדים בשיחות, במטרה למצוא פיתרון. לכאורה — בניגוד לכל הגיון, מאחר ש-הצהרותיהן הוכיחו שאין טעם בשיחות. אלא ששני הצדדים יודעים, שהצהרות ל-חוד שיחות לחוד. למרבית הצער, אין יד-עה זו גם מנת־חלקם של מנהיגים מסויימים משני צידי הסיכסוך הישראלי-ערבי.

האופנה הפושטת ביבשת השחורה:

כלות לבנות

למנהגים כושים

שמחתה נפגמה משהו כאשר גילתה כי המחור הנלהב כבר נשוי — ואפילו פעמיים, בריזמות, כפי שמרשים לו חוקי הקוראן — לשתי נשים כושיות נחמדות. רגינה נדהמה, פרשה לכפר כדי להרהר בעתידה. עלי עארף, נוהג אישית במרצדס היקרה שלו, בראש שיירה ארוכה, הגיע למקום

כ פי שמחייב הפרוטוקול, הרכין ה-שבוע שרי־החוץ אבא אבן את ראשו פעמים אין ספור, בסיורו האפריקאי — בי-עת פגישתו עם כל ראש מדינה. הוא גם נשק ידיים רבות — ידיהן של רעיותיהן של ראשי מדינה אלה.

בין היתר, נשק את ידיהן הלבנות של מזכירה אנגליה ומורה צרפתייה. שתי ה-נשים הלבנות היו רעיותיהם של שני ראשי מדינה אפריקאיים — והן היו חלק מקבוצה נדירה של שבע נשים לבנות, הנשואות ל-שבעה מנהיגים כושים באפריקה.

בקרב, תצטרף אחת נוספת לקבוצה. תה-יה זו רגינה סולה, מורה בת 21 בבית-ספר עממי בכפר הרמיני בדרום־צרפת, ה-עומדת להינשא, לדברי העיתון הצרפתי פראנס דימאנס, לשליט גיבוטי, עלי עארף בוראהם בן 36.

בדיחה שבכיפור: את הפגישה ה-

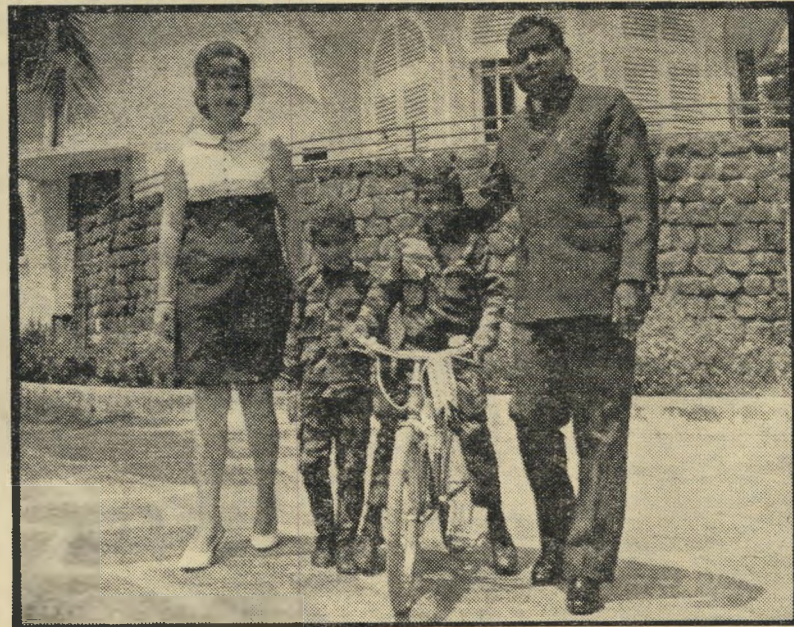
ראשונה בין השליט לבין הצרפתייה יזמו — נשותיו הכושיות של בוראהם.

נשותיו של השליט הנכבד חשו, מזה זמן מה, בהיעדר גוון ססגוני בחייו מלאי האחד-ריות הממלכתית הכבדה. הן החליטו לש-פר את האווירה על־ידי הזמנתן של חתיכות לבנות למסיבה בחצר־המלכות. אחת החתי-כות היתה רגינה, שהגיעה לגיבוטי לאחר רומן אומלל בכפר מולדתה, בעקבות מו-

שליט גיבוטי בוראהם, ואשתו המיועדת רגינה סולה

נית בשם קלוטילד נגואבי, — כיום רעייתו של שליט קונגו־בראזאויל בן ה-32, מריאן נגואבי, ואם לשני בניו. עם זאת, בלחץ החוגים הלאומנים, חייבת הגירות התמודה להדיר רגליה מן האירועים הממלכתיים. במצב דומה נימצאת גם רעייתו של מוכי-תר אולד דדה, ראש ממשלת מאוריתניה. קשה להעלות על הדעת שמישהו מתושבי ארץ מוסלמית זו עודנו זוכר כי גבירתו היתה עלמה פאריזאית בשם מריה תרוה. שני נישואין נוספים, בהם היו קשורים שליטים אפריקאיים, נסתיימו בגירושין. ה-אריה של קניה, ג'ימו קניאטה בן ה-81, נפרד מהמורה האנגליה עדנה קלארק, ש-חיתה לצידו 20 שנה תמימות. ושליטה ה-חולני של תוניסיה, חביב בורגיבה, החליט לנתק, ב-1961, את קשר הנישואין עם רע-ייתו הצרפתייה בת ה-37, מתילדה. הם, לבנותיהם המיוחסות של אנשי הצרם — צעירות יותר מנשואיהם הראשונות.

שליט קונגו־ברזוויל נגואבי, אשתו קלוטילד וילדיהם

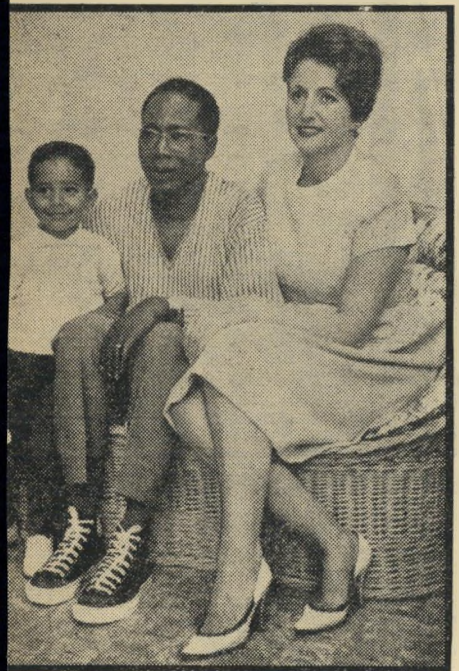
מחבואה, הודיע לה על החלטתו: הוא יגרש את נשוי, יקפיד על מעמדה של הצרפתייה.

דעות בעיתונים של משרד החינוך של גי-בוטי, שחיפש מורות לעבודה שם.

השליט בעל העיניים היוקדות התאהב בה ממבט ראשון. בשעת הליפתן, לחש באוזניה בלהט מזרחי קלאסי: „דלתי פתוחה בפניך 24 שעות ביממה.“ מדיניות הדלת הפתוחה הולכה להצעת נישואין. „שברתי את השיא במהירות אמירת הכן.“ נזכרת המורה.

שליט תוניס בורגיבה, וגרושתו מתילדה

שליט סנגאל סנקהור, ואשתו רות